Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 66.559 van 4 juni 1997

A.71.001/VI-13.420

In zake : **GUILLAUME** Thierry,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat, Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 27 september 1996 ingediende verzoekschrift waarbij Thierry GUILLAUME de nietigverklaring vordert van "de beslissing nr. B7/GW/B-07761/96/D-41 van 11 september 1996 van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij hij bij wijze van ordemaatregel vanaf 16 september 1996 voor een periode van vier maanden wordt geschorst";

Gelet op arrest nr. 62.620 van 18 oktober 1996 waarbij de bij arrest nr. 61.886 van 20 september 1996 voorlopig bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevestigd en de termijnen gesteld voor de proceshandelingen worden beperkt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 februari 1997 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 april 1997 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 mei 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van de heer J. LACASSE, luitenant-jurist, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep zijn uiteengezet in het voormelde arrest nr. 61.886 van 20 september 1996;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent "aan de schending van artikel 29 van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het

personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan de niet-naleving van de rechtsregels en rechtsbeginselen en meer bepaald van het beginsel van behoorlijk bestuur, aan de kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding"; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert "dat het onredelijk is te beschouwen dat de ontvreemding van een pakje scheermesjes ter waarde van 175 frank zulk een zwaarwichtig feit is dat de aanwezigheid van verzoeker bij de rijkswacht onverenigbaar zou zijn met het belang van de dienst en dat het een tweede schorsing van vier maanden zou rechtvaardigen", en "dat zulks des te meer het geval is indien die ontvreemding niet bedrieglijk was"; dat hij in een derde onderdeel betoogt dat "de schorsing niet kon worden verlengd omdat de overheid zich niet heeft gehaast om de tuchtvordering voort te zetten"; dat hij opwerpt "dat de tuchtoverheid sinds 17 juni 1996 in het bezit is van het strafdossier, dat het inleidend verslag van de tuchtprocedure pas op 9 juli 1996 is opgesteld (en) dat verzoeker pas op 5 september 1996 in kennis is gesteld van het inleidend verslag en van de oproeping om in het kader van de tuchtprocedure te verschijnen";

Overwegende dat de verwerende partij in verband met het eerste onderdeel in hoofdzaak antwoordt dat niet de waarde van het "meegenomen" goed van belang is maar de beschrijving van het gedrag, in absolute zin en volgens de gegevens waarover de overheid beschikt; dat zij erop wijst dat het normaal is dat van de leden van het rijkswachtkorps een hoogstaand moreel gedrag word geëist en dat een proces-verbaal van diefstal, ook al is het geseponeerd, ten laste van één van zijn leden diens terzijdestelling kan rechtvaardigen; dat zij van mening is dat de Minister van Binnenlandse Zaken door de

bestreden handeling te stellen geen onredelijke beoordeling heeft gedaan van de zwaarwichtigheid van de feiten of van de mogelijke straf, omdat "de schorsing bij ordemaatregel een preventieve maatregel is en zij slechts kan berusten op uiterlijkheden, zonder dat het probleem van de tuchtrechtelijke schuld onmiddellijk door de overheid wordt onderzocht"; dat zij, wat het derde onderdeel betreft, aanvoert dat "haar organen de administratieve (schorsing bij wijze van ordemaatregel) en tuchtrechterlijke procedure op een normale spoedige manier hebben uitgevoerd, zonder onverklaarbare vertraging"; dat zij erop wijst dat verzoeker bezwaarlijk kan klagen over de vermeende langdurigheid van de procedure terwijl hij door zijn toedoen de duur ervan heeft verlengd door op 25 juni 1996 één maand verlof te vragen; dat zij eraan toevoegt dat op het einde van het schooljaar (juni-juli) voor de rijkswachtschool "andere opdrachten de voorrang hebben boven het overhaast afhandelen van een tuchtprocedure";

Overwegende, over die twee onderdelen samen, dat de overheid, om zowel een tuchtstraf als een ordemaatregel in het kader van een tuchtprocedure vast te stellen, rekening moet houden met alle gegevens die haar ter beoordeling worden voorgelegd en zich er niet mee mag vergenoegen slechts één of ander van die gegevens in overweging te nemen, ook al bestempelt zij het als absoluut; dat niet alleen de keuze van de zwaarte van de straf of de maatregel maar in voorkomend geval ook de duur ervan op die beoordeling moet steunen;

Overwegende dat het voor de keuze van de tuchtstraf voorzeker belangrijk is te bepalen of het verwijt dat ten laste van verzoeker wordt gelegd een bewuste en opzettelijke daad is dan wel of het te wijten is aan onachtzaamheid of verstrooidheid; dat die beoordeling, waarvan alle gegevens reeds vanaf 17 juni

1996 door de overheid gekend waren toen het geseponeerde strafdossier haar door de procureur des konings van Namen is overgezonden, echter zowel over de feiten als over het recht noch nieuwe en langdurige onderzoeks-verrichtingen noch een bijzonder moeilijke beraadslaging vereiste; dat zelfs in het voor verzoeker meest ongunstige geval de zeer betrekkelijke zwaarwichtigheid van het verweten feit, de familiale omstandigheden die zijn aangevoerd en die het kunnen rechtvaardigen en het ontbreken van het geringste tuchtrechtelijk antecedent en van enig publiek schandaal kennelijk niet kunnen leiden tot een zware tuchtstraf; dat zij bijgevolg haar tuchtrechtelijke beslissing diende te nemen vóór het verstrijken van de eerste periode van schorsing bij ordemaatregel van vier maanden, dit wil zeggen vóór 15 september 1996; dat het eerste en het derde onderdeel van het middel gegrond zijn; dat het onderzoek van het tweede onderdeel van het middel niet zou kunnen leiden tot een nietigverklaring met verderreikende gevolgen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beslissing nr. B7/GW/B-07761/96/D-41 van 11 september 1996 van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij Thierry GUILLAUME bij wijze van ordemaatregel vanaf 16 september 1996 bij wijze van ordemaatregel voor een periode van vier maanden wordt geschorst, wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vier juni 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **R. ANDERSEN.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63, EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE, GECOöRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.